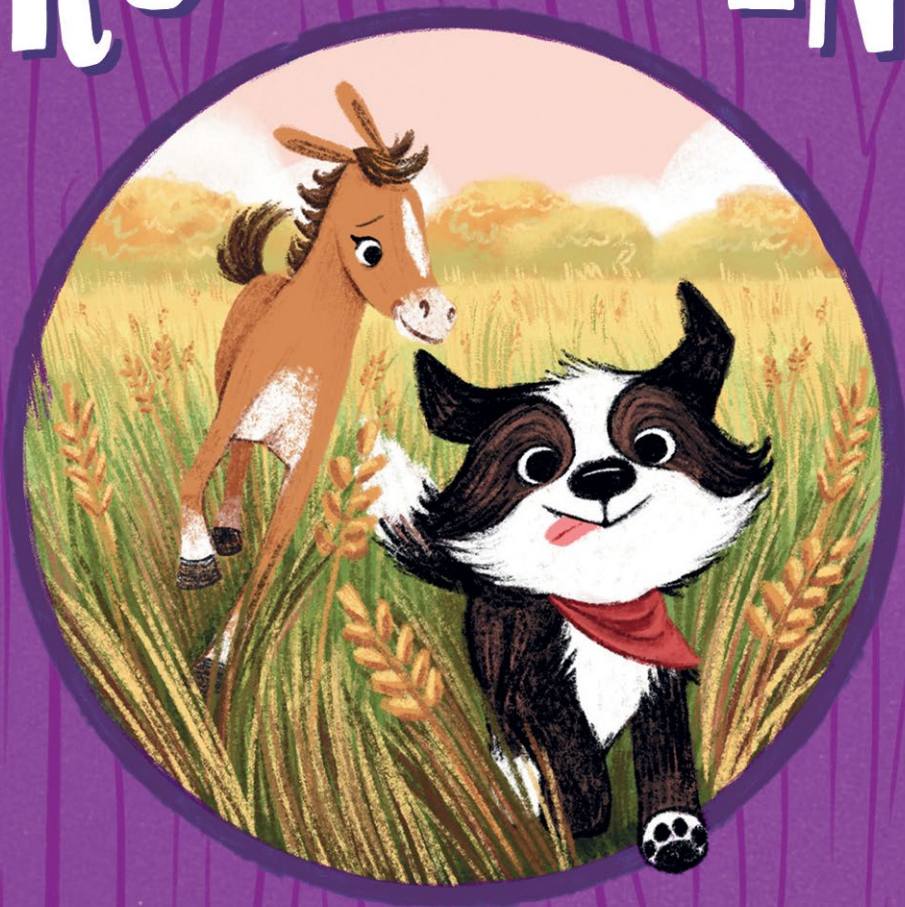

ROŠTÁK BEN

Kamarádka ze stodoly

CAM HIGGINSOVÁ

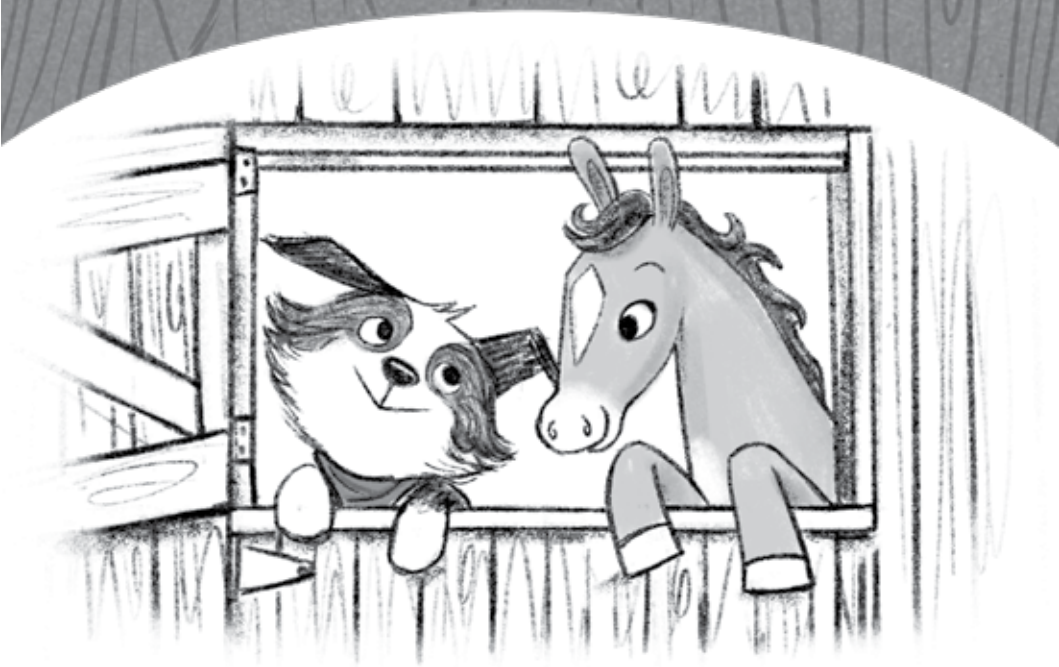
bambóok

ILUSTROVALA
ARIEL LANDYOVÁ

bamb**oo**k

ROŠŤÁK BEN

kamarádka ze stodoly

Cam Higginsová

ilustrovala
Ariel Landyová

OBSAH

KAPITOLA 1: KOMETA	7
KAPITOLA 2: KONINY	19
KAPITOLA 3: UČITEL BEN	35
KAPITOLA 4: VŠECHNO PĚKNĚ POPOŘÁDKU	47
KAPITOLA 5: KROŤ SE!	57
KAPITOLA 6: ČISTÁ SRST, PRÁCE HRST	67
KAPITOLA 7: KARTÁČ	81
KAPITOLA 8: ZATRACENÉ VEVERKY	91
KAPITOLA 9: HLAVNÍ UDÁLOST	101
KAPITOLA 10: KAMARÁDKA ZE STODOLY	117

Kometa

Obloha byla jasně modrá. Nad Divišovou farmou pluly nadýchané bílé obláčky. Sluníčko mě příjemně hřálo do srsti na zádech. Dokonce i hlína báječně voněla po listí, kytkách a bahně. Zabořil jsem tlapky hlouběji do země.

Takový den byl jako stvořený pro závodění!

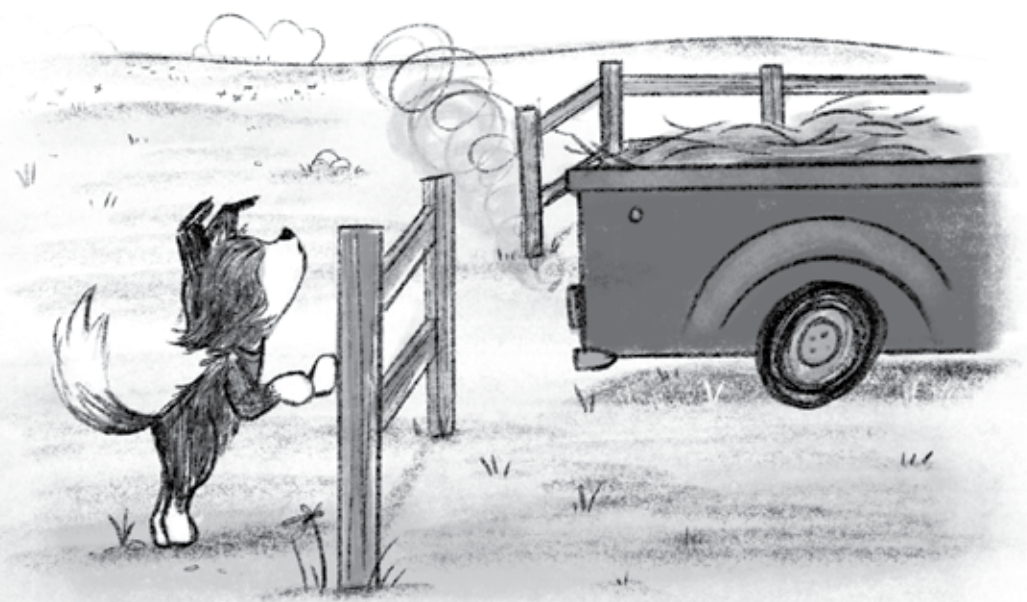
Kometa vyběhla ze stodoly.
Když ke mně klusala, zdály se její
koňské nohy v poměru ke zbytku
těla příliš dlouhé.

Kometa je tu teprve krátce. Je to
hříbě Hvězdy a Šedáka a myslí si,
že je rychlá.

Jenže jsem tu já, Ben Diviš! A každý
ví, že jsem nejrychlejší zvíře v okolí.

Běhám rychleji než slepice.
Běhám rychleji než ovce. Dokážu
dokonce běžet rychleji než moji lidští
sourozenci Vašík s Ivankou.

Navíc skoro zvládnou předběhnout i rodinný nákladák, tedy kdyby nebylo plotu, za který už nesmím.

S Kometou jsme si jednou provždy potřebovali změřit síly, abychom dokázali, kdo je rychlejší.

Pozdravil jsem mladého koně kývnutím hlavou. „Brýtro, Kometo.“

„Íííhoj Bene,“ zaržála zvesela.
„To je ale krásný, slunný den!“
„To tedy ano,“ přisvědčil jsem.
„Jsi připravená si zaběhat?“
„To si piš, že jsem! A taky hodlám
vyhrát!“ řekla Kometa.
Zaštěkal jsem a zašklebil se.

„Ach, Kometo, je mi líto, ale to se asi nestane. Já běhal ještě dřív, než ses vůbec narodila!“

Několik ovcí, které poblíž spásaly trávu, zvedlo hlavy a sledovalo nás. Prase Čuník vzhledlo od svého koryta a přišouralo se k nám.

